Referințe din *Caietul pentru întrunirea „Viața creștină și predicarea”*

12-18 OCTOMBRIE

COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU EXODUL 33, 34

„Calitățile atrăgătoare ale lui Iehova”

(Exodul 34:5) „Atunci Iehova a coborât în nor și a stat acolo cu el și Iehova a proclamat numele său.”

***it*-2-E 466, 467**
Nume

Creația materială atestă existența lui Dumnezeu, dar nu dezvăluie numele său. (Ps 19:1; Ro 1:20) A cunoaște numele lui Dumnezeu presupune mai mult decât a ști care este acest nume. (2Cr 6:33) Înseamnă a cunoaște Persoana care îl poartă: scopul, acțiunile și calitățile sale dezvăluite în Cuvântul său. (Compară cu 1Re 8:41-43; 9:3, 7; Ne 9:10.) Acest lucru reiese din exemplul lui Moise, un bărbat pe care Iehova ‘l-a cunoscut pe nume’, în sensul că l-a cunoscut profund. (Ex 33:12) Moise a avut privilegiul de a vedea gloria lui Iehova și de a-l auzi pe Iehova ‘proclamându-și numele’. (Ex 34:5) Acea proclamare nu a constat în simpla repetare a numelui „Iehova”, ci în prezentarea calităților și acțiunilor lui Dumnezeu: „Iehova, Iehova, un Dumnezeu îndurător și plin de compasiune, încet la mânie și bogat în iubire loială și adevăr, care arată iubire loială față de mii, care iartă nelegiuirea, fărădelegea și păcatul! Dar el nicidecum nu-i va lăsa nepedepsiți pe cei vinovați, ci va aduce pedeapsa pentru nelegiuirea taților asupra fiilor și a nepoților, asupra celei de-a treia generații și asupra celei de-a patra generații!”. (Ex 34:6, 7) În mod asemănător, cântarea lui Moise – în care apar cuvintele „Căci voi proclama numele lui Iehova” – prezintă modul în care a tratat Dumnezeu cu Israelul, precum și personalitatea sa. (De 32:3-44)

26 OCTOMBRIE – 1 NOIEMBRIE

COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU EXODUL 37, 38

„Altarele de la tabernacol și rolul lor în închinarea adevărată”

(Exodul 37:25) „După aceea a făcut altarul tămâiei din lemn de acacie. Altarul era pătrat; avea un cot lungime și un cot lățime. Înălțimea lui era de doi coți. Coarnele altarului erau făcute dintr-o singură bucată cu el.”

***it*-1-E 82 ¶3**
Altar

Altarul tămâiei. Altarul tămâiei (numit și „altarul de aur” [Ex 39:38]) era, de asemenea, făcut din lemn de acacie, partea de deasupra și lateralele fiind îmbrăcate în aur. În partea de sus avea de jur împrejur o bordură de aur. Avea laturile de 44,5 cm și înălțimea de 89 cm. Din colțurile superioare ieșeau patru coarne. Altarul era prevăzut cu câte două inele de aur, în care trebuiau introduși drugii din lemn de acacie poleiți cu aur, folosiți la transportarea lui. Aceste inele erau fixate dedesubtul bordurii de aur, pe două dintre laturile opuse ale altarului. (Ex 30:1-5; 37:25-28) Pe el se ardea de două ori pe zi o tămâie specială, dimineața și seara. (Ex 30:7-9, 34-38) În alte contexte biblice este menționat vasul pentru arderea tămâiei, sau fărașul pentru foc, evident acest obiect fiind folosit în legătură cu altarul tămâiei. (Le 16:12, 13; Ev 9:4; Re 8:5; compară cu 2Cr 26:16, 19) Altarul tămâiei era amplasat în interiorul tabernacolului, chiar înaintea perdelei ce despărțea Sfânta de Sfânta Sfintelor, motiv pentru care se spune că se afla „în fața arcei Mărturiei”. (Ex 30:1, 6; 40:5, 26, 27)

(Exodul 37:29) „De asemenea, a făcut uleiul sfânt pentru ungere și tămâia parfumată și pură, amestecuri preparate cu iscusință.”

***it,* Tămâie ¶2**
Tămâie

Tămâia sfântă, care trebuia folosită la tabernacol în pustiu, era pregătită din ingrediente scumpe, oferite de întreaga congregație. (Ex 25:1, 2, 6; 35:4, 5, 8, 27-29) Când i-a transmis lui Moise rețeta după care trebuia pregătit acest amestec de patru ingrediente, Iehova a spus: „Ia cantități egale din următoarele parfumuri: picături de stacte, onice, galban parfumat și tămâie albă pură. Să faci din ele o tămâie; amestecul de mirodenii să fie un amestec preparat cu iscusință, să aibă sare, să fie pur și sfânt. Să pisezi o parte din tămâie până obții o pulbere fină și să pui o parte din aceasta înaintea Mărturiei, în cortul întâlnirii, unde mă voi arăta ție. Să fie preasfântă pentru voi”. Apoi, pentru a sublinia caracterul sacru și exclusiv al tămâiei, Iehova a adăugat: „Cine face ceva asemănător ei ca să-i simtă mirosul trebuie nimicit din poporul său”. (Ex 30:34-38; 37:29)

(Exodul 38:1) „Apoi a făcut altarul ofrandei arse din lemn de acacie. Acesta era pătrat; avea 5 coți lungime și 5 coți lățime. Înălțimea lui era de 3 coți.”

***it*-1-E 82 ¶1**
Altar

Altarele de la tabernacol. Când a fost ridicat tabernacolul, au trebuit construite și două altare, potrivit instrucțiunilor divine. Altarul ofrandei arse (numit și „altarul de aramă” [Ex 39:39]) era făcut din lemn de acacie și avea forma unei lăzi goale, din câte se pare fără capac și fără bază. Avea laturile de 2,2 m și înălțimea de 1,3 m. Din colțurile superioare ieșeau patru coarne. Era îmbrăcat în întregime în aramă. „Mai jos de bordura altarului”, „spre mijlocul” lui, era montat un grătar, o plasă de aramă. Patru inele erau fixate la cele 4 extremități în apropierea grătarului, acestea fiind, după cât se pare, aceleași inele în care trebuiau introduși cei doi drugi de acacie îmbrăcați în aramă, folosiți la transportarea altarului. Se pare că pe două laturi ale altarului exista câte o fantă care permitea introducerea unui grătar plat; de acesta era prins un set de inele ce ieșeau în exterior pe ambele laturi. În rândul erudiților, părerile sunt foarte diferite cu privire la acest subiect. Mulți consideră că era vorba de două seturi de inele, al doilea set de inele în care se introduceau drugii pentru transport fiind fixate efectiv pe pereții exteriori ai altarului. Ustensilele de aramă cuprindeau găleți și lopeți pentru cenușă, castroane pentru colectarea sângelui animalelor, furculițe pentru carne și fărașe pentru foc. (Ex 27:1-8; 38:1-7, 30; Nu 4:14)

Să căutăm nestemate spirituale

(Exodul 37:1) „Bețaleel a făcut apoi Arca din lemn de acacie. Avea doi coți și jumătate lungime, un cot și jumătate lățime și un cot și jumătate înălțime.”

(Exodul 37:10) „A făcut apoi masa din lemn de acacie. Aceasta avea doi coți lungime, un cot lățime și un cot și jumătate înălțime.”

(Exodul 37:25) „După aceea a făcut altarul tămâiei din lemn de acacie. Altarul era pătrat; avea un cot lungime și un cot lățime. Înălțimea lui era de doi coți. Coarnele altarului erau făcute dintr-o singură bucată cu el.”

***it,* Acacie ¶3**
Acacie

Ramurile extinse ale acaciei sunt pline de spini lungi. De obicei, acestea se întrepătrund cu cele ale acaciilor învecinate, formând adevărate rețele. Aceasta explică de ce aproape de fiecare dată când arborele este menționat în Biblie se folosește pluralul *șittím.* Arborele atinge de regulă o înălțime de 6-8 m, dar multe exemplare au aspect de arbust. Are frunze moi, catifelate și este acoperit cu flori galbene, înmiresmate, ce produc păstăi subțiri, curbate. Scoarța dură, de culoare neagră acoperă un lemn de esență tare, cu striații fine, imun la atacul insectelor.

Datorită acestor caracteristici, precum și prezenței lui în deșert, lemnul de acacie a fost un material de construcție foarte potrivit pentru realizarea tabernacolului și a altor obiecte de la tabernacol. Din el au fost construite arca legământului (Ex 25:10; 37:1), masa pentru pâinea de prezentare (Ex 25:23; 37:10), altarele (Ex 27:1; 37:25; 38:1), drugii folosiți la transportarea acestora (Ex 25:13, 28; 27:6; 30:5; 37:4, 15, 28; 38:6), stâlpii pentru perdeaua dintre Sfânta și Sfânta Sfintelor și pentru perdeaua de la intrarea în cort (Ex 26:32, 37; 36:36), precum și cadrele de scândură pentru tabernacol (Ex 26:15; 36:20) și drugii folosiți la fixarea acestora (Ex 26:26; 36:31).

© 2020 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania